

Alle disciplinaire beslissingen die sinds 1986 in het Advocatenblad zijn gepubliceerd zijn ook te vinden

op www.advocatenorde.nl en BalieNet

Hof van Discipline 14 juli 2000, nr. 3109

(mrs. Van Erp Taalman Kip-Nieuwenkamp, Krans, Orie, Scheltema en Schokkenbroek)

Raad van Discipline Leeuwarden 7 januari 2000

(mrs. Riessen, Dorhout, Van Duursen, Hemmes en Van der Kwaak-Wamelink)

Benoeming van de advocaat van (een deel van) het bestuur van een stichting tot vereffenaar van de Stichting in een conflictsituatie tussen bestuursleden.

*Advocatenwet art. 46 (2.4. vermijden van belangenconflicten)
Gedragsregel 7 lid 1*

Feiten

Het bestuur van stichting A besluit in zijn vergadering van 1 september 1998 unaniem de activiteiten van de stichting per 1 januari 1999 te beëindigen en de stichting zo snel mogelijk te ontbinden. In de daaropvolgende vergadering van 12 oktober 1998 wordt besloten juridisch advies in te winnen en wordt de volgende vergadering op 9 november 1998 vastgesteld. Twee bestuursleden verzoeken in een brief, gericht aan alle bestuursleden, op de vergadering van 9 november het vertrouwen in het dagelijks bestuur, bestaande uit drie leden, van wie er (onder meer) twee als klager optreden, aan de orde te stellen. Een van deze klagers – de voorzitter van het bestuur – deelt daarop schriftelijk mede dat inmiddels overleg met een notaris en het dagelijks bestuur heeft plaatsgevonden, dat een aantal formeel te nemen beslissingen schriftelijk aan de leden zal worden voorgelegd en dat de vergadering van 9 november 1998 derhalve geannuleerd kan worden. Weer een dag later stelt de voorzitter zich, onder verwijzing naar een artikel in de statuten van de stichting, op het standpunt dat de vergadering van 9 november 1998 geen formele status kan hebben. Daarop delen de twee bestuursleden die het vertrouwen in het dagelijks bestuur aan de orde willen stellen mede dat de geplande vergadering hoe dan ook zal doorgaan. De voorzitter handhaaft zijn zienswijze dat de vergadering op 9 november 1998 geannuleerd kan worden. Mr. X is aanwezig bij de vergadering van 9 november 1998, waarbij acht van de elf bestuursleden in persoon of bij volmacht aanwezig zijn. Mr. X treedt op als notulist van de vergadering en wordt in die vergadering aangewezen als vereffenaar. Mr. X dient later een verzoekschrift in bij de rechtbank strekkende tot ontslag van (onder meer) twee klagers als lid van het dagelijks bestuur van de stichting.

Klagers stellen zich op het standpunt dat mr. X tegenstrijdige belangen heeft behartigd door tijdens de vergadering op 9 november 1998 een aantal bestuursleden in een intern bestuursconflict te adviseren, terwijl hij in dezelfde vergadering als notulist is opgetreden en zich in de vergadering tot vereffenaar van de stichting heeft laten benoemen. Zij stellen zich voorts op het standpunt dat de benoeming van mr. X tot vereffenaar een nietig besluit is.

Overwegingen van de raad

Naar het oordeel van de raad had mr. X zich niet tot vereffenaar van de stichting mogen laten benoemen, omdat hij als adviseur (en later als advocaat) van een deel van het bestuur in het conflict met de overige bestuursleden in de functie van vereffenaar van de stichting niet de nodige afstand heeft bewaard, althans heeft kunnen bewaren. In het conflict met de minderheid van het bestuur heeft mr. X partij gekozen voor de meerderheid binnen het bestuur en heeft hij vervolgens als advocaat een verzoekschrift strekkende tot het ontslag van twee bestuurders (beiden klagers) uit hun functie als lid van het dagelijks bestuur van de stichting opgesteld en heeft hij dit verzoekschrift bij de rechtbank te B door zijn procureur doen indienen.

De raad acht de klacht gegrond en legt, gezien de ernst van de door mr. X begane misslagen, de maatregel van twee maanden schorsing voorwaardelijk op.

Overwegingen van het hof

Na eerst te hebben vastgesteld dat de raad zich niet expliciet heeft uitgelaten over de vraag of het besluit waarbij mr. X tot vereffenaar werd benoemd nietig is en vervolgens te overwegen dat dat besluit niet nietig is overweegt het hof met betrekking tot de vraag of mr. X zich niet tot vereffenaar had mogen laten benoemen het volgende:

Dit klachtonderdeel stelt aan de orde de vraag of het feit dat mr. X voorafgaande aan de vergadering van 9 november 1998 door een aantal bestuursleden was geraadpleegd en ook tijdens die vergadering juridisch advies heeft gegeven en de omstandigheid dat, zoals hem bekend was, binnen het bestuur onenigheid was ontstaan, meebrachten dat hij in strijd met hetgeen een behoorlijk advocaat betaamt heeft gehandeld door de benoeming tot vereffenaar te aanvaarden.

Vooropgesteld moet worden dat mr. X ten opzichte van het bestuur en de verschillende bestuursleden als vereffenaar in een geheel andere positie zou komen te staan dan als hun raadsman en dat daarbij van behartiging van (tegenstrijdige) belangen van de bestuursleden geen sprake zou zijn. Voorts is van belang dat het besluit om mr. X aan te wijzen als vereffenaar met algemene stemmen is genomen tijdens een bestuursvergadering waar acht van de elf bestuursleden aanwezig waren.

De door klagers genoemde omstandigheid dat mr. X ook de notulen van die vergadering heeft gemaakt acht het hof niet relevant voor de beantwoording van de hiervoor bedoelde vraag. Alles afwegende komt het hof tot het oordeel dat mr. X niet tuchtrechtelijk kan worden verweten dat hij gevolg heeft gegeven aan het door het bestuur van de stichting genomen besluit hem aan te wijzen als vereffenaar. Dit neemt niet weg dat mr. X, gelet op de binnen het bestuur gerezen meningsverschillen die ten gevolge van de op de vergadering van 9 november 1998 genomen besluiten ongetwijfeld verscherpt zouden worden, er naar het oordeel van het hof misschien verstandiger aan zou hebben gedaan zich niet als vereffenaar beschikbaar te stellen.

Volgt

Vernietiging van de beslissing van de Raad van Discipline en ongegrondverklaring van de betreffende klachtonderdelen.

Publicatie in deze rubriek geschiedt door de Commissie Disciplinaire Rechtspraak, bestaande uit mr. A.G. Beets, mr. J.C.P. Ekering, mr. G.J. Kemper en mr. C.H.B. Winters.

Hof van Discipline 14 juli 2000, nr. 3140

(mrs. Zwitser-Schouten, Van Voorst van Beest, Peeperkorn, Thunnissen en Schokkenbroek)

Een appelschriftuur, binnengekomen ruim elf maanden na het verstrijken van de appeltermijn, leidt tot niet-ontvankelijkheid van het hoger beroep. Daaraan doet niet af dat noch aan de voet van de beslissing van de raad noch in de begeleidende brief waarbij die beslissing aan klager is toegezonden, is vermeld dat, op welke wijze en binnen welke termijn klager hoger beroep tegen die beslissing kon instellen, hetgeen door de Advocatenwet niet wordt voorgeschreven, doch wel een bij de raden van discipline gebruikelijke gang van zaken is.

Advocatenwet art. 56

Hof van Discipline 's-Gravenhage 14 juli 2000, nr. 3097

(mrs. Franssen, Beker, Van der Grinten, Goslings en Scheltema)

Raad van Discipline 's-Gravenhage 20 december 1999

(mrs. Bleeker, De Bont, Poelman, Paulussen en Theunissen)

Advocaat handelt, onder de omstandigheden van het geval, niet tuchtrechtelijk onjuist door, namens zijn cliënt, aan de advocaat van de wederpartij te berichten dat de cliënt een klacht zal indienen in het geval dat de wederpartij een procedure tegen zijn cliënt aanhangig maakt.

Advocatenwet art. 46 (3.3.2. dreigementen)

Feiten

De cliënten van mr. Y (klager) en mr. X zijn met elkaar in een geschil verwikkeld. Op 25 oktober 1997 heeft tussen hen, in aanwezigheid van enkele derden onder wie klager, een bespreking plaats te A. De cliënten van mr. X (een besloten vennootschap en haar directeur B, waarvoor mr. X ook als advocaat is gaan optreden) stellen in die bespreking door (onder andere) klager onder onaantvaardbare druk te zijn gezet om een verklaring en een brief te tekenen.

In een brief van 28 oktober 1997 schrijft mr. X aan klager dat B op die grond overweegt een klacht tegen klager in te dienen. Bij brief van 25 november 1997 schrijft mr. X aan klager dat B een klacht tegen hem zal indienen indien diens cliënte een civiele procedure tegen B zal entameren. Nadat de cliënte van klager bij exploit van 17 juni 1998 de besloten vennootschap van B heeft gedagvaard dient mr. X namens B op 1 juli 1998 een klacht tegen klager in. Op 13 november 1998 belt klager mr. X met de vraag of B niet genegen zou zijn de bewuste klacht in te trekken. Mr. X antwoordt daarop dat de klacht zal worden ingetrokken als de cliënte van klager bereid blijkt om de procedure tegen (de vennootschap van) B te beëindigen. Op 2 september 1999 dient klager vervolgens de onderhavige klacht in.

Klacht

Mr. X maakt zich schuldig aan misbruik van tuchtrecht doordat hij een door zijn cliënte gedane klacht tegen klager gebruikt als pressiemiddel jegens klager, met de bedoeling dat klager zijn cliënte adviseert de proce-

cedure, door haar tegen de cliënte van mr. X aangespannen, te beëindigen.

Overwegingen van de raad

Kennelijk was de aankondiging een klacht tegen klager in te dienen erop gericht te voorkomen dat klager voor zijn cliënte een procedure tegen de cliënte van mr. X zou aanspannen. Het dreigen met het indienen van een klacht werd door mr. X duidelijk als drukmiddel gebruikt om een voordeel voor zijn cliënte te bereiken. Eerst nadat klager ongeveer acht maanden later de cliënte van mr. X had gedagvaard werd de klacht ingediend.

Weliswaar had mr. X aan klager geschreven dat zijn cliënte met een klacht dreigde doch mr. X kan zich niet aan zijn eigen verantwoordelijkheid onttrekken met een beroep op de van zijn cliënte verkregen opdracht. Een advocaat draagt de volledige verantwoordelijkheid voor de behandeling van de zaak. Mr. X heeft niet gehandeld als een behoorlijk advocaat betaamt. De klacht is gegrond.

Overwegingen van het hof

De raad maakt, blijkens zijn beslissing, mr. X het verwijt dat hij klager heeft gedreigd met het (namens zijn cliënte) indienen van een klacht tegen hem. Volgens de raad heeft mr. X dit dreigen als drukmiddel gebruikt om 'een voordeel voor zijn cliënte te bereiken' (waarmee de raad kennelijk doelt op het door de cliënte van mr. X beoogde resultaat dat de cliënte van klager geen civiele procedure tegen hem aanhangig zou maken). Dit verwijt ziet echter op het *indienen* door mr. X (namens zijn cliënte) van de klacht tegen klager. De klacht, zoals door de raad omschreven, ziet echter op het feit dat mr. X – kort gezegd – op 13 november 1998 als voorwaarde voor het *intrekken* van de door B tegen klager ingediende klacht heeft gesteld dat de cliënte van klager de procedure tegen de bv van B zou beëindigen. De raad heeft aldus buiten de klacht om beslist. De beslissing van de raad zal daarom in zoverre worden vernietigd.

Met mr. X is het hof van oordeel dat hij onder de omstandigheden van het onderhavige geval niet tuchtrechtelijk onjuist heeft gehandeld door klager in zijn brief van 25 november 1997 namens B te berichten dat deze laatste een klacht tegen hem zou indienen in het geval de cliënte van klager een procedure tegen hem (B) aanhangig zou maken. Bezien vanuit het gezichtspunt van B was die voorgenomen actie gerechtvaardigd, gelet op hetgeen zich in zijn visie op 25 oktober 1997, in aanwezigheid van klager, had afgespeeld. Een procedure tegen B en/of diens bv zou immers zijn gebaseerd op de stukken die hij (B), in zijn stelling, onder ongeoorloofde druk van klager had getekend. Niet valt in te zien dat mr. X dat standpunt dan niet tegenover klager kenbaar zou hebben mogen maken. De op 1 juli 1998 namens B door mr. X ingediende klacht was het logische gevolg op die brieven. Hetzelfde geldt voor de in de klacht gewraakte reactie van mr. X op de hem door klager op 13 november 1998 gestelde vraag. Het vorenstaande leidt tot de conclusie dat de klacht zoals de raad die heeft omschreven alsnog ongegrond zal worden verklaard.

Volgt

Vernietiging van de beslissing van de raad en ongegrondverklaring van de klacht.